احکام ترک طواف و شک در آن

احکام ترک طواف و شک در آن

م۳۱۸ ـ طواف از ارکان عمره است و اگر عمداً تا زمان از دست رفتن فرصت ترک شود، عمره باطل می شود و تفاوتی بین عالم و جاهل نیست.

م۳۱۹ ـ زمانی که مُحرم وارد مکه شد، واجب نیست اعمال عمره را فوری انجام دهد، بلکه می تواند تا زمانی که وقت وقوف اختیاری عرفات ـ ظهر شرعی روز نهم ذی الحجّه ـ تنگ نشده است، آن را به تأخیر اندازد ؛ به گونه ای که بتواند پس از انجام اعمال عمره ی تمتّع و احرام برای حج، وقوف عرفات را درک کند.

م۳۲۰ ـ اگر عمره باطل شود ـ مانند حالتی که ذکر شد و حالتهای دیگری که بیان خواهد شد ـ بنا بر احتیاط واجب، باید حجّ خود را از تمتّع به إفراد تبدیل کند و بعد از آن عمره ی مفرده انجام دهد و سال بعد، عمره و حجّ تمتّع را اگر بر او واجب بوده تکرار کند.

م۳۲۱ ـ اگر طواف فراموش شود و پس از سعی به یاد آید، اگر وقت هست، باید ابتدا طواف و نماز آن انجام شود و پس از آن سعی تکرار شود.

م۳۲۲ ـ اگر مُحرم طواف را فراموش کند و بعد از فوت وقت به یاد آورد، باید در هر فرصت ممکن قضای طواف و نماز آن را انجام دهد ؛ امّا اگر پس از بازگشت به وطن به یاد آورد، در صورت عدم مشقّت، باید برگردد و قضای آن را انجام دهد، در غیر این صورت باید نایب بگیرد ؛ در هر حال تکرار سعی لازم نیست.

م۳۲۳ ـ کسی که بر اثر بیماری یا شکستگی و مانند آن، حتّی با کمک دیگران، نتواند در زمان ممکن طواف کند، باید در صورت امکان او را حمل کرده و طواف دهند، در غیر این صورت باید نایب بگیرد.

م۳۲۴ ـ اگر پس از طواف و خروج از محلّ آن، در تعداد دورهای طواف شک کند، به شک اعتنا نکند، ولی اگر بین طواف شک کند و مثلاً نداند دور هفتم است یا کمتر، طواف باطل است و باید اعاده کند.

م۳۲۵ ـ کثیرالشّک به شک در عدد دورها اعتنا نکند و احتیاط مستحب است برای حفظ عدد دورها از کسی کمک بگیرد.

م۳۲۶ ـ گمان در عدد دورها اعتبار ندارد و حکم شک را دارد.